

Manifest de l'organització NOU COBOI a data 15 d'abril de 2031

Hola a totes i a tots,

Com sabeu, hem arribat a una situació dramàtica. Fa trenta anys, a principis del segle XXI, veiem com Detroit s'enfonsava quan tota la producció de cotxes marxava al sud-est asiàtic. Pensàvem que això no ens passaria a nosaltres.

Més tard, vèiem com s'apagava la onada revolucionària que va sacsejar diverses ciutats del món. Atenes, El Cairo, Barcelona, Madrid, Rio de Janeiro o Nova York van intentar lluitar contra la tirania dels mercats financers i les seves ganes de neutralitzar els nostres Estats. El temps i les mesures d'ajust pressupostari van acabar ensorrant l'esperança que teníem aleshores.

El que tenim avui, a l'any **2031**, és un món on l'Estat és **completament inoperatiu**. No té diners i, per tant, creu que no pot fer res. Les empreses no ens donen treball perquè el fan les màquines.

Després de més de dues dècades des de l'inici de la crisi tots en coneixem les conseqüències:

- 81% de taxa d'atur degut a l'automatització de moltes de les feines que abans feiem les persones, sumat a la deslocalització de la indústria cap a països del sud-est asiàtic.
- 2/3 parts de la població viuen sota el llindar de la pobresa
- Alteració irreversible del clima degut a l'acció humana
- Una crisi migratòria mai viscuda per la humanitat fins ara, deguda a una injusta distribució de la riquesa.
- Un envelliment alarmant de la població.
- Falta d'expectatives i il·lusió per encarar el futur.
- Auge de partits d'extrema dreta
- I una preocupant falta de confiança en les nostres institucions i agències de seguretat, que es troben en fallida i no són capaces d'oferir una alternativa al context econòmic mundial ni les seves conseqüències a nivell local.

És dur... (*pausa dramàtica*)

Si avui tots vosaltres esteu aquí, és perquè en algun moment vau conèixer o vau passar per CoBoi. Aquell lloc va desaparèixer amb la fallida de l'estat del benestar, però el seu esperit, per sort, ha perdurat. Avui esteu aquí perquè teniu els coneixements i l'experiència per ser actors d'un canvi necessari i que no es pot fer esperar més.

Ara mateix, Sant Boi, Barcelona i la majoria de ciutats del sud d'europa s'han degradat. Les infraestructures d'aigua i electricitat estan malmeses. L'estat no pot assumir el cost del seu manteniment i les empreses que les gestionaven, en veure que no eren rentables, les han abandonat.

La gent, veient la misèria que venia, ha emigrat, i la majoria dels edificis, tant públics com privats, han quedat abandonats. El model tradicional de desenvolupament econòmic era un frau, i la prova és la nostra situació miserable.

Però aquesta situació no és irreversible. Hem de pensar de quina manera crear un escenari on una vida sostenible sigui possible. Es tracta d'una qüestió de supervivència.

Tots vosaltres heu conegut maneres alternatives de funcionar, produir i relacionar-vos. Sou les bases capaces de construir un alternativa a aquest món decadent. Junts, podem engegar un procés de reconquesta dels

nostres drets civils, proposant una alternativa per avançar cap a una societat més cohesionada, sostenible, compromesa, i en definitiva, **més justa i social**.

Per això us hem convidat. Perquè volem materialitzar totes aquestes potencialitats en un espai que, inspirant-se en CoBoi, sigui capaç de fer possibles totes les iniciatives que puguin provocar canvis positius en la societat.

La vostra ajuda és necessària perquè ja abans de que arribéssim a aquest punt de no retorn, vosaltres ja vau pensar que les coses es podien fer de manera diferent...

Dit això, volíem proposar-vos una manera de començar a pensar aquest futur CoBoi. En base al que vam conèixer fa 15 anys, creiem que seria un bon començament contruir-lo sobre 4 pilars fonamentals:

1. Un espai físic on es trobin els diferents actors del canvi
2. Un ecosistema on poder adquirir i compartir coneixements
3. Una infraestructura que faciliti sinèrgies i intercanvis
4. Una manera de fer destinada a generar un ambient positiu i optimista

Encarem aquesta nova etapa plens d'esperança i optimisme perquè sabem que comptem amb vosaltres. Us hem convocat a aquesta reunió perquè us considerem actors fonamentals en aquest procés de canvi. Estem convençuts que la suma del vostre potencial i les experiències acumulades ens ofereixen garanties suficients com per pensar que aquest nou projecte arribarà a bon port. I és que si somnies sol no deixa de ser un somni, però si somniem plegats només pel fet de fer-ho esdevé ja una realitat.

La crisi ens va voler fer pensar que estàvem sols. Res més lluny de la realitat, mentre hi hagi altres persones, la soledat serà només la pitjor de les possibilitats.